

NASWARZYĆ SIĘ (5) *vb pf*

się (3), się (2).

Oba a jasne.

[*inf* naswarzyć się.] ◇ *fut* 2 sg naswarzysz się (1). ◇ 3 sg naswarzy się (1). ◇ *part praet act* naswarzywszy się (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Pf od „swarzyć się” ‘kłócić się’ z formantem *na-* wyrażającym odczucie nadmiaru (5) : Włłákes polak dzierz łie łwego Seropu przyrodzonego [*piwa*] Y ná tym łie co vwárzyłz Nátáncuiefz y náfwárzyłz *RejRozpr* G4; A ták wam obiecuię/ że z thego zyázdu náfwárzywłzy łye rozyedźcie łye/ y poiedźcie káždy do domu z błędem łwym *OrzList* i3; Ták náfwárzywłzy łię á nic nie łpráwiwłzy Połłowie Cefárlcy/ [...] odiecháli precz. *StryjKron* 722, 432.

[*naswarzyć się o co:* v nas trzebá Seymowe liłty rozełłác/ Seymiki złóżyć/ o mieyłce łię Seymowe náfwárzyć *GrabZdanie* 19; Bo łię o włzyłtko pierwey áż náfwárzyć mułżę/ Niż co dádzą *ProtKonterfet* B2v.]

naswarzyć się z kim (1): Káždy łię s Czártem náwarzi Co przewas złe Piwo warzj *RejKup* t4.

Formacje współrdzenne cf SWARZYĆ SIĘ.

JR, TK